

[Christophersen.]

Og resten af den økonomske politik, hvad er så den? Ja, den er jo, når det drejer sig om talstørrelserne, ikke så lille. Der flyttes beløb frem og tilbage, man giver skattelettelse, og det var vi enige i. Vi kan kun beklage, at man ikke får dét for dem, som vi mener havde været rimeligt, nemlig at den automatiske dyrtingsregulering ikke bare fik lov til at køre videre. Man giver skattelettelse, og så tager man afgiftsbeløb ind; for at det hele ikke skal virke for voldsomt, så giver man penge ud til beskæftigelsesfremme og til erhvervsstøtte, og så sørger man for nogle offentlige besparelser. Men når man lægger det hele sammen, så bliver resultatet af disse anstrengelser trods alt ikke så imponerende, og det fremgår jo bl.a. af, at næste års statsbudget principielt vil have samme opbygning som i dag. Der vil være det samme enorme underskud, det samme store finansieringsbehov. Det fremgår også, at selve det betalingsbalanceunderskud, som man næste år regner med, til trods for disse omflytninger af pengemidler osv. ikke i det væsentlige vil afvige fra det, som vi får i år. Det bliver måske op imod 7 mia kr. efter regeringens vurdering. Der er andre, Industrirådet, nogle af vore store banker, som regner med, at beløbet bliver større endnu.

Jeg bemærkede mig med tilfredshed statsministerens udtalelser om kronens kurs. De var fremsat på en nødvendig baggrund. De seneste ugers uro omkring de europæiske valutaer har nemlig klart understreget Danmarks svage position.

Ligesom det ikke beror på en tilfældighed, at det er pundet, der falder, og D-marken, der stiger, og ikke omvendt, så beror det naturligvis heller ikke på en tilfældighed, at den hollandske gylden klarer sig pænt, mens den danske krone er i vanskeligheder. Det er alt sammen udtryk for den grad af tillid, der næres til de enkelte landes økonomiske politik.

Og så nytter det jo ikke i den sammenhæng at påberåbe sig, at hvad man netop har lavet, endnu ikke rigtig er begyndt at virke, for tillid skabes jo ikke først og fremmest på baggrund af forventninger til, hvad der vil ske i fremtiden. Uroen omkring kronen og andre valutaer er simpelt hen udtryk for, at der ikke er den fornødne tillid til, at den økonomiske politik, som omgiver disse valutaer, er gennemført i det nødvendige omfang. Ikke desto mindre værdsætter mit parti statsministerens udtalelser

om kronens kurs. Vi er fuldkommen enige med regeringen om, at kronens kurs bør være uændret, og vi betragter statsministerens ord som et løfte om, at regeringen vil gøre sig de fornødne anstrengelser, og det skal ikke mangle på bistand fra venstres side, hvis regeringen ønsker at føre den politik, som jo så er forudsætningen, for den tilføjelse skal gøres, at det jo ikke bare er tilstrækkeligt at komme med erklæringer om, at nu skal man holde faste kurser. Den slags erklæringer har kun betydning i det lidt længere forløb, hvis der så til gengæld føres en politik, som skaber den fornødne tillid.

Dermed kommer vi så frem til, hvad der burde gøres for at rette op på tingene, for vi er jo ikke uden muligheder i det danske samfund. Vi kunne jo løse vores problemer, hvis der var den fornødne vilje hertil. Befolkningen, det ved vi jo, er ikke uvillig til at medvirke, tværtimod, den er arbejdsom, den er flittig, den er offervillig, når den ser et fornuftigt formål med ofrene. Det, som befolkningen giver udtryk for utilfredshed med, det er de formålsløse ofre, det er det, at der gøres en bunke ting, uden at det virker, det er, at den pålægges en række byrder, uden at det nytter. Men hvis der er et perspektiv i tingene, så er den danske befolkning parat til at anlægge det, jeg vil kalde for den fornødne sportslige indstilling og den fornødne offervilje. Den er parat til at opgive fordele nu for senere at få en så meget desto bedre situation.

Jeg kan forstå, at der var nogle, der ikke tog det med den sportslige indstilling som noget, de selv var forpligtet af, og vi behøver selvfølgelig ikke alle at deltage, hr. Auken, hvis bare flertallet gør det.

Men det, som skal gøres, det er en hurtigere og en stærkere omkostningsdæmpning end i augustforliget. Det er efter venstres opfattelse større besparelser, færre nye statsudgifter end i augustforliget. Det er færre byrder på erhvervslivet end aftalt eller eksisterende. Det er bedre vilkår for opsparing, det er et mindre privatforbrug, og det er bedre rente- og kreditvilkår i konsekvens af disse ting.

Det er nogle af de nødvendige elementer i den politik, der er brug for, og dér må man nok erkende, at det, som var nødvendigt i august, det kan meget vel nu eller senere vise sig ikke at være tilstrækkeligt. Mit parti har den opfattelse af tingene, at jo længere man venter, jo mere alvorligt kan man blive nødt til at gå til værks, men det skal ikke skorte på